

bruket alene, berettiget — det indrømmer jeg; ogsaa andre Samsundsinteresser end Landbruget have Krav paa at komme til Orde. Men det tror jeg ogsaa, man kan sige, at vore Bestræbelser her bør gaa ud paa at forhindre, at i det Hele taget noget Ufundt kommer til at trives. Derved forstaar jeg, at dersom denne Sygdom kommer til at gribe om sig, som den har gjort i de sidste Aaringer, saa vil Enhver blive meget betænkelig overfor, hvad man skal nyde af Kvægets Produkter: Mælk, Smør, Ost, Kjød o. s. v., og dersom det ikke er et Samsundsanliggende, veed jeg ikke, hvad et Samsundsanliggende er. Man har jo, som den ærede Ordfører citerede, fra anden Side oplyst os om, at man ikke var i Tvivl om, at Smitten kan føres fra Dyr til Mennesker og omvendt. Og saa siger jeg, hvad vil det koste? Er det da saa svært, det man her forlanger, hvis Udvalgets Flertals Forslag vedtages? Nei, det er ikke saa svært. Det er oplyst af dem, jeg anser for de mest Sagtyndige i Diebliffet til at bedømme den Situation, at formentlig 4 pCt. af Danmarks Kvægbestand er angrebet af Tuberkulosen, og opstiller man saa et Regnestykke over, hvor meget det vil koste efter nærværende Forslag, hvis de af Flertallet stillede Forslag vedtages, vil man se, at det bliver en Trediedel af 6,427,200 Kr. eller 2,142,400 Kr., og jeg tror endda, at disse Priser ere ansatte saa høit, som Handels- og Markedspriserne vel tillade det. Jeg gjentager, man har beregnet 4 pCt. saavel for Stude som for Tyre, og det er dog vistnok uden for Tvivl, at det ikke er Tilfældet, at der er ligesaa mange angrebne af Stude og Tyre som af Ungkvæg og Kvier. Jeg siger altsaa: Dersom det er rigtigt, at der er 4 pCt. angrebne, og dersom man ved at gaa radikalt til Værks og lade dem alle nedslaa, altsaa kommer til en Pris af lidt over 2 Mill., eller dobbelt saa meget, som vi give ud aarlig til Gendarmene her i Landet, saa ere de Penge godt anvendte, og jeg er sikker paa, at et saadant Forslag vil blive hjulst med Velwillie fra alle Sider baade i Benstre og Høire. Jeg skal dermed anbefale Flertallets Forslag.

Bluhme: Jeg skal gjentagende anbefale det høie Thing, at stemme for Flertallets Indstillinger. Jeg endte min forrige Udtalelse med at anbefale det samme selvsølgelig med den Vending, jeg ønsker, nemlig at De dog vedtage det Par Underændringsforslag, jeg har været med til at stille, og særlig tillader jeg mig at anbefale Vendingensforslag Nr. 12, som det glæder mig at det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valg-

freds (Bertelsen), der ellers var temmelig streng mod Udvalgets Flertal, gav sin Tilslutning. Overfor det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) maa jeg sige, at jeg ikke kan forstaa, at det kan misforstaaes, at Lovforslaget, som det her foreligger fra Ministerens Side, med det nævnte 2det Stykke af 5te Punktum i § 10, bemyndiger Ministeren til at nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen hørende Dyr, selv om det ikke er angrebet af Sygdommen, føres bort og kommer paa anden Mands Grund, naar der ellers er en smittsom Sygdom i Besætningen; altsaa, naar der er en smittsom Sygdom blandt Hestene, kan han i Kraft heraf forbyde at føre Køerne bort. Det er dog virkelig at gaa for vidt. Og hvorfor skal vi have det? Det er noget Nyt, der kommer til, det haves ikke i den gamle Lov, som dog er skyldgjørende, undtagen paa ganske enkelte Punkter. Det, der har været Grunden til, at man nu kommer og søger den gamle Lov revideret, er jo Spørgsmaalet om Tuberkulosen og saa denne Svinedifteritis, som er kommen til. Var det ikke kommet til, kunde man godt bruge den gamle Lov, som den er. Jeg vil opfordre det høie Thing til at vedtage dette Vendingensforslag under Nr. 12, da jeg ikke kan indse, hvorfor vi paa alle mulige Maader skulle søge at binde Landbruget mere end nødvendigt. Grunden, hvorfor jeg har begjæret Ordet, er nærmest de Udtalelser, som kom fra den ærede Minister. Jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører vil imødegaa, hvad der er sagt, og der er jo ikke fremkommet Bøssentligt, som kan hindre Thinget i at vedtage Flertallets Indstillinger; men jeg maa dog overfor den ærede Minister nedlægge Indsigelse mod, at jeg skulde have udtalt mig saaledes, som han sagde. For det Første har jeg, hver Gang jeg har havt Leilighed til det, anertjendt den store Interesse, som Ministeren har for Jordbruget. Det kunde ikke falde mig ind at tvivle derom eller at sige noget Andet; men hvad jeg sagde var kun, at naar han kommer her med et Lovforslag, som vedrører Landbruget, vilde jeg ønske, at han i det Diebliffet vilde føle sig mere som Jordbrugsminister end som almindelig Indenrigsminister. Vi have jo ingen Andre end den ærede Minister at holde os til, han er Landbrugets Skytshengel i Ministeriet, derfor er det naturligt, at vi have det Drøste, at han ogsaa, foruden at have en Interesse for Jordbruget, fuldtud vil vise, at han betragter sig som Jordbrugets Minister. Hvad mine Udtalelser om Justitsministeren angaar, da sagde jeg, at man let fik den Opfattelse, at han betragtede Jordbruget, som en af de